

Yürürken gökten bir ses duydum. Gözlerimi kaldırdım ve Hira'da bana gelen meleği

Ebû Seleme b. Abdurrahman'dan rivayet edildiğine göre, Câbir b. Abdullah el-Ensârî - radiyallahu anhumâ- şöyle demiştir: Vahiy dönemi hakkında rivayet ederken şöyle söylemiştir: «Yürürken gökten bir ses duydum. Gözlerimi kaldırdım ve Hira'da bana gelen meleği gök ile yer arasında bir sandalyede otururken gördüm. Ondan çok korktum, bu yüzden geri döndüm ve Beni örtün! dedim. Bunun üzerine Allah Teâlâ şu ayeti indirdi: {Ey örtünmüş olan! Kalk ve uyar!} [Müddessir: 2] ve ardından şu ayeti indirdi: {Her türlü pislikten uzak dur!} [Müddessir: 5]. Sonra vahiy daha da şiddetlendi ve devam etti.»

[Sahih Hadis] [Muttefekun aleyh]

Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- peygamber olarak gönderildiği dönemin başlangıcında vahyin kesilmesi ve inmesinin engellenmesi hakkında konuşurken şöyle buyurmuştur: Mekke sokaklarında yürürken gökten bir ses işittim. Gözlerimi kaldırdım ve Hira mağarasında daha önce bana gelen Cebrâîl isimli meleği gök ile yer arasında bir sandalyede otururken gördüm. Ondan çok korktum ve dehşete düştüm. Ailemin yanına döndüm ve Beni bir örtüye sarın dedim. Sonra Allah Teâlâ şu ayeti indirdi: {Ey örtüsüne bürünen!} {Kalk} ayağa! davet et {ve uyar} ve risaletine (peygamberliğine) inanmayanları uyar! {Rabbinin} ibadet edilecek ilahının {büyüklüğünü dile getir} O'na hamdet ve O'nu yücelt. {Elbiselerini} Giysilerini {temizle} onları necasetten arındır; {pisliği} putperestliğin iğrençliğini {terk et} ve ondan uzaklaş. Bundan sonra vahiy daha da güçlendi ve çoğaldı.

<https://sunnah.global/hadeeth/tr/show/66304>

